

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA
2018. december 12., szerda

Tartalomjegyzék

240/2018. (XII. 12.) Korm. rendelet	A nyugellátások és egyes más ellátások 2019. január havi emeléséről	34774
11/2018. (XII. 12.) MEKH rendelet	A rendszerüzemeltetési díjból származó árbevétel megosztására vonatkozó kiegyenlítő fizetésekről szóló 1/2015. (II. 13.) MEKH rendelet módosításáról	34777
13/2018. (XII. 12.) MvM rendelet	A fejezeti kezelésű előirányzatok és a központi kezelésű előirányzatok kezeléséről és felhasználásáról szóló 8/2016. (III. 25.) MvM rendelet módosításáról	34778
38/2018. (XII. 12.) AM rendelet	Az arborétumok jegyzékéről szóló 19/2011. (III. 16.) VM rendelet módosításáról	34779
30/2018. (XII. 12.) BM rendelet	A települések katasztrófavédelmi besorolásáról, valamint a katasztrófák elleni védekezés egyes szabályairól szóló 62/2011. (XII. 29.) BM rendelet módosításáról szóló 61/2012. (XII. 11.) BM rendelet módosításáról	34779
30/2018. (XII. 12.) IM rendelet	Az egyes szellemi tulajdoni tárgyú rendeletek módosításáról	34782
12/2018. (XII. 12.) PM rendelet	A kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás 1991. július 1. előtti rendszeréből származó állami kötelezettségek rendezéséről szóló 5/1996. (I. 26.) PM rendelet, valamint a gépjármű-szavatossági károk 1971. január 1. előtti rendszere alapján fizetett baleseti kártérítési járadékokról szóló 12/1998. (III. 27.) PM rendelet módosításáról	34788
1/2018. PJE határozat	A személyes illetékmentes fél illetékfizetési kötelezettsége tárgyában	34789
Köf.5031/2018/5. számú határozat	A Kúria Önkormányzati Tanácsának határozata	34792
A Kúria közleménye	A Nemzeti Választási Bizottság határozatának helybenhagyásáról	34796
514/2018. (XII. 12.) KE határozat	Kitüntetés adományozásáról	34797
147/2018. (XII. 12.) ME határozat	Helyettes államtitkár felmentéséről és helyettes államtitkár kinevezéséről	34798

III. Kormányrendeletek

A Kormány 240/2018. (XII. 12.) Korm. rendelete a nyugellátások és egyes más ellátások 2019. január havi emeléséről

A Kormány

a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 101. § (1) bekezdés f) pontjában kapott felhatalmazás alapján,

az 5–7. § tekintetében az Alaptörvény 15. cikk (3) bekezdésében meghatározott eredeti jogalkotói hatáskörében,

a 9. § tekintetében a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 132. § (1) bekezdés d) pontjában kapott felhatalmazás alapján,

a 10. § tekintetében a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 28. § (1) bekezdés f) pontjában kapott felhatalmazás alapján,

az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

- 1. §** (1) 2019. január 1-jétől a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 62. § (1) bekezdése alapján 2,7 százalékkal kell emelni a 2019. január 1-jét megelőző időponttól megállapított
1. öregségi nyugdíjat,
 2. özvegyi nyugdíjat,
 3. szülői nyugdíjat,
 4. árvaellátást,
 5. baleseti hozzátartozói nyugellátást,
 6. mezőgazdasági szövetkezeti öregségi, munkaképtelenségi, özvegyi járadékot,
 7. mezőgazdasági szakszövetkezeti tagok növelt összegű öregségi, munkaképtelenségi, özvegyi járadékát,
 8. korhatár előtti ellátást,
 9. szolgálati járandóságot,
 10. átmeneti bányászjáradékot,
 11. táncművészeti életjáradékot,
 12. rokkantsági ellátást,
 13. rehabilitációs ellátást,
 14. baleseti járadékot,
 15. bányászok egészségkárosodási járadékát,
 16. fogyatékosági támogatást,
 17. vakok személyi járadékát,
 18. a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány által folyósított ellátásokról szóló kormányrendelet alapján folyósított ellátást,
 19. polgármesterek közszolgálati járadékát,
 20. a honvédek jogállásáról szóló törvény szerinti kiegészítő rokkantsági támogatást,
 21. a honvédek jogállásáról szóló törvény szerinti árvák kiegészítő támogatását,
 22. a honvédek jogállásáról szóló törvény szerinti, valamint a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény szerinti kiegészítő hozzátartozói támogatást,
 23. a hadigondozásról szóló törvény alapján a Tny. 62. §-ában foglaltak szerint megemelendő rendszeres pénzbeli ellátásokat,
 24. házastársi pótlékot,
 25. házastárs után járó jövedelempótlékot, és
 26. azokat az egyes személyes szabadságot korlátozó intézkedésekkel vagy semmissé nyilvánított elítéléssel összefüggésben járó emeléseket, amelyeknek a Tny. 62. §-ában foglaltak szerinti emelését kormányrendelet elrendeli.

- (2) Ha az (1) bekezdés szerinti saját jogú ellátást a 2019. évi időponttól az (1) bekezdés szerinti emelésre jogosító ellátás helyett, újrászámítás nélkül folyósítják tovább, vagy az (1) bekezdés szerinti emelésre jogosító ellátás megszűnését követő naptól újrászámítás nélkül állapítják meg – ideértve a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény 9. § b) pontja szerinti esetet is –, az (1) bekezdés szerint megemelt összeget kell továbbfolyósítani, illetve megállapítani.
- (3) Ha a rokkantsági ellátást, a rehabilitációs ellátást, a baleseti járadékot vagy a bányászok egészségkárosodási járadékát a 2019. évi időponttól, rokkantsági járadéknak vagy az (1) bekezdés szerinti emelésre jogosító
- rokkantsági ellátásnak,
 - rehabilitációs ellátásnak,
 - baleseti járadéknak vagy
 - bányászok egészségkárosodási járadékának
- a megszűnését követő naptól állapítják meg, a megállapított ellátást az (1) bekezdés szerinti mértékkel meg kell emelni.
- (4) Az ellátások (2), illetve (3) bekezdés szerinti emelésére való jogosultság akkor is fennáll, ha az ellátásokban több, a (2), illetve (3) bekezdés szerinti változás következett be.

- 2. §**
- (1) Az e rendelet alapján emelendő, 2019. januárra járó ellátásokat a jogosultak számára már emelt összegben kell folyósítani.
- (2) Ha egy személy részére egyidejűleg több, e rendelet alapján emelendő ellátást folyósítanak, az ellátásokat külön-külön kell emelni.
- (3) Több nyugellátásra való jogosultságot érintő változás esetén a változás időpontjától kezdődően a saját jogú és a hozzátartozói nyugellátásokat emelt összegben kell továbbfolyósítani olyan összegben, mintha ez az ellátás a változás napját megelőzően is önállóan került volna folyósításra.
- (4) Az özvegyi és a szülői nyugdíj megosztása esetén a folyósított nyugdíjrészt kell emelni.
- (5) Szociális biztonsági tárgyú nemzetközi szerződés vagy szociálpolitikai egyezmény alapján megállapított, e rendelet alapján emelendő ellátás esetén a magyar szerződő felet terhelő ellátásrészt, illetve ellátást kell emelni.
- (6) Az emelést a 2019. január havi ellátásoknak az egyes nyugdíjak felülvizsgálatáról, illetőleg egyes nyugdíjkiegészítések megszüntetéséről szóló 1991. évi XII. törvény alapján megszüntetett nyugdíjkiegészítés helyébe lépő pótlék, továbbá az e rendelet alapján nem emelendő egyéb nem társadalombiztosítási ellátás nélküli összegére kell végrehajtani.

- 3. §**
- (1) A központi költségvetés megtéríti a Magyar Államkincstárnak az 1. § (1) bekezdés 6–11., 16–22. és 24–26. pontja szerinti ellátások, továbbá a nemzeti helytállásért elnevezésű pótlék és a rokkantsági járadék emelésének fedezetét és a végrehajtás költségeit.
- (2) A Hadigondozottak Közalapítványa megtéríti a Magyar Államkincstárnak az 1. § (1) bekezdés 23. pontja szerinti ellátások emelésének fedezetét és a végrehajtás költségeit.

4. § Ez a rendelet 2019. január 1-jén lép hatályba.

5. § A rokkantsági járadékról szóló 83/1987. (XII. 27.) MT rendelet 2. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) A rokkantsági járadék havi összege 2019. január 1-jétől 37 350 forint.”

6. § A nemzeti helytállásért elnevezésű pótlék bevezetéséről szóló 173/1995. (XII. 27.) Korm. rendelet

2. § (1) bekezdés d) pont da) és dc) alpontjában a „193 380” szövegrész helyébe a „pótlék megállapításakor a 198 610” szöveg,
4. § (1) bekezdésében a „193 380” szövegrészek helyébe a „198 610” szöveg,
4. § (2) bekezdésében a „96 690” szövegrész helyébe a „99 305” szöveg

lép.

7. § Hatályát veszti a nemzeti helytállásért elnevezésű pótlék bevezetéséről szóló 173/1995. (XII. 27.) Korm. rendelet 4. § (9) bekezdése.

- 8. §** A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény végrehajtásáról szóló 168/1997. (X. 6.) Korm. rendelet 62. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(7) A saját jogú nyugellátás és az özvegyi nyugdíj, baleseti özvegyi nyugdíj 2019. január 1-jétől havi 93 540 forint összeghatárig folyósítható együtt.”
- 9. §** A pénzbeli és természetbeni szociális ellátások igénylésének és megállapításának, valamint folyósításának részletes szabályairól szóló 63/2006. (III. 27.) Korm. rendelet 14. § (4) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:
„(4) A 2018. december 31-ét követő kezdő időponttól megállapított időskorúak járadékára való jogosultság esetén az Szt.
a) 32/B. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott jövedelemhatár 25 630 Ft,
b) 32/B. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott jövedelemhatár 30 150 Ft,
c) 32/B. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott jövedelemhatár 40 700 Ft.
(5) 2019. január 1-jétől az időskorúak járadékának havi összege
a) jövedelemmel nem rendelkező, az Szt.
aa) 32/B. § (1) bekezdés a) pontja szerinti jogosult esetén 25 630 Ft,
ab) 32/B. § (1) bekezdés b) pontja szerinti jogosult esetén 30 150 Ft,
ac) 32/B. § (1) bekezdés c) pontja szerinti jogosult esetén 40 700 Ft,
b) jövedelemmel rendelkező jogosult esetén az a) pont szerinti összegnek és a jogosult havi jövedelmének a különbözete.”
- 10. §** A megváltozott munkaképességű személyek ellátásaival kapcsolatos eljárási szabályokról szóló 327/2011. (XII. 29.) Korm. rendelet 8/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„8/A. § A 2018. december 31-ét követő kezdő időponttól megállapított rokkantsági vagy rehabilitációs ellátásra való jogosultság esetén az Mmtv. 9. §-a és 12. §-a szerinti alapösszeg mértéke 101 560 forint.”

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

IV. A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletei, valamint az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendeletei

A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal elnökének 11/2018. (XII. 12.) MEKH rendelete a rendszerüzemeltetési díjból származó árbevétel megosztására vonatkozó kiegyenlítő fizetésekről szóló 1/2015. (II. 13.) MEKH rendelet módosításáról

A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény 133/A. § 8. pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény 12. § b) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** A rendszerüzemeltetési díjból származó árbevétel megosztására vonatkozó kiegyenlítő fizetésekről szóló 1/2015. (II. 13.) MEKH rendelet 2. melléklete helyébe az 1. melléklet lép.
- 2. §** Ez a rendelet 2019. január 1-jén lép hatályba.

Dr. Dorkota Lajos s. k.,
elnök

1. melléklet a 11/2018. (XII. 12.) MEKH rendelethez
„2. melléklet az 1/2015. (II. 13.) MEKH rendelethez

A 8. § (4) bekezdése szerinti, a kapacitásdíjból származó előzetes havi kiegyenlítő fizetések mértéke

		A	B
1.		A 2. § (4) bekezdés a) pontja szerint befizetésre kötelezett	A 2. § (4) bekezdés b) pontja szerint kifizetésre jogosult
2.	Engedélyes megnevezése	FGSZ Földgázszállító Zrt.	Magyar Gáz Tranzit Zrt.
3.	Kiegyenlítő összeg mértéke, Ft	336 298 000	-336 298 000

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A Miniszterelnökséget vezető miniszter 13/2018. (XII. 12.) MvM rendelete a fejezeti kezelésű előirányzatok és a központi kezelésű előirányzatok kezeléséről és felhasználásáról szóló 8/2016. (III. 25.) MvM rendelet módosításáról

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 109. § (5) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 1. melléklet I. pont 10. alpontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 64. § (1) bekezdés 2. pontjában meghatározott feladatkörében eljáró pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

- 1. §** A fejezeti kezelésű előirányzatok és a központi kezelésű előirányzatok kezeléséről és felhasználásáról szóló 8/2016. (III. 25.) MvM rendelet (a továbbiakban: R.) 42. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:
„(7) E rendeletnek a fejezeti kezelésű előirányzatok és a központi kezelésű előirányzatok kezeléséről és felhasználásáról szóló 8/2016. (III. 25.) MvM rendelet módosításáról szóló 13/2018. (XII. 12.) MvM rendelettel (a továbbiakban: Módr5.) megállapított rendelkezéseit a Módr5. hatálybalépése napján folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.”
- 2. §** Az R. 1. melléklete az 1. melléklet szerint módosul.
- 3. §** Ez a rendelet 2019. január 1-jén lép hatályba.

Dr. Gulyás Gergely s. k.,
Miniszterelnökséget vezető miniszter

1. melléklet a 13/2018. (XII. 12.) MvM rendelethez

1. Az R. 1. mellékletében foglalt táblázat M:18e mezője helyébe a következő mező lép:

	(Kezelő szerv)
(332995)	Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.

2. Az R. 1. mellékletében foglalt táblázat M:19a mezője helyébe a következő mező lép:

	(Kezelő szerv)
(279012)	Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.

3. Az R. 1. mellékletében foglalt táblázat M:20 mezője helyébe a következő mező lép:

	(Kezelő szerv)
(248012)	Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.

**Az agrárminiszter 38/2018. (XII. 12.) AM rendelete
az arborétumok jegyzékéről szóló 19/2011. (III. 16.) VM rendelet módosításáról**

Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény 112. § (5) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 79. § 5. és 10. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** Az arborétumok jegyzékéről szóló 19/2011. (III. 16.) VM rendelet [a továbbiakban: 19/2011. (III. 16.) VM rendelet] 1. melléklete az 1. melléklet szerint módosul.
- 2. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Nagy István s. k.,
agrárminiszter

1. melléklet a 38/2018. (XII. 12.) AM rendelethez

A 19/2011. (III. 16.) VM rendelet 1. melléklete a „Téglási Dégenfeld-kastély parkja Téglás 826/7” szövegrészt követően a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Püspökladányi arborétum (Farkassziget)

Püspökladány

0854/1, 0854/2, 0855, 0856, 0857/6, 0857/7, 0857/8, 0857/9, 0857/10, 0857/11, 0857/12, 0858, 0859/1, 0859/2, 0859/3, 0860, 0861/2, 0861/3, 0861/4, 0861/5, 0861/6, 0868, 0869/2, 0869/3, 0869/5, 0870, 0871/1, 0871/2, 0871/3, 0872, 0874, 0875/1, 0875/2, 0875/3, 0876, 0877/1, 0877/2, 0877/3, 0886/2, 0889, 0891/1, 0891/2, 0891/3, 0892, 0893, 0895, 0896, 0897/2, 0992/3, 0994, 0995, 0997/1, 0997/2, 0998, 0999, 01000, 01001, 01002, 01003”

**A belügyminiszter 30/2018. (XII. 12.) BM rendelete
a települések katasztrófavédelmi besorolásáról, valamint a katasztrófák elleni védekezés egyes szabályairól
szóló 62/2011. (XII. 29.) BM rendelet módosításáról szóló 61/2012. (XII. 11.) BM rendelet módosításáról**

A katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény 81. § d) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 40. § (1) bekezdés 8. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** A települések katasztrófavédelmi besorolásáról, valamint a katasztrófák elleni védekezés egyes szabályairól szóló 62/2011. (XII. 29.) BM rendelet módosításáról szóló 61/2012. (XII. 11.) BM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. melléklete az 1. melléklet szerint módosul.
- 2. §** Ez a rendelet 2019. január 1-jén lép hatályba.

Dr. Pintér Sándor s. k.,
belügyminiszter

1. melléklet a 30/2018. (XII. 12.) BM rendelethez

1. Az R. 1. mellékletében a Kecskemét székhelyű katasztrófavédelmi kirendeltség táblázat 29. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

(Sorszám)	(Település)	(Katasztrófavédelmi osztály)
„29.	Szabadszállás	III.”

2. Az R. 1. mellékletében a Mohács székhelyű katasztrófavédelmi kirendeltség táblázat 18. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

(Sorszám)	(Település)	(Katasztrófavédelmi osztály)
„18.	Lánycsók	II.”

3. Az R. 1. mellékletében a Mohács székhelyű katasztrófavédelmi kirendeltség táblázat 30. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

(Sorszám)	(Település)	(Katasztrófavédelmi osztály)
„30.	Pócsa	III.”

4. Az R. 1. mellékletében a Dunaújváros székhelyű katasztrófavédelmi kirendeltség táblázat 13. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

(Sorszám)	(Település)	(Katasztrófavédelmi osztály)
„13.	Enying	I.”

5. Az R. 1. mellékletében a Győr székhelyű katasztrófavédelmi kirendeltség táblázat 5. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

(Sorszám)	(Település)	(Katasztrófavédelmi osztály)
„5.	Bakonyszentlászló	II.”

6. Az R. 1. mellékletében a Győr székhelyű katasztrófavédelmi kirendeltség táblázat 6. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

(Sorszám)	(Település)	(Katasztrófavédelmi osztály)
„6.	Bezi	II.”

7. Az R. 1. mellékletében a Győr székhelyű katasztrófavédelmi kirendeltség táblázat 14. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

(Sorszám)	(Település)	(Katasztrófavédelmi osztály)
„14.	Fehértó	II.”

8. Az R. 1. mellékletében a Kapuvár székhelyű katasztrófavédelmi kirendeltség táblázat 4. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

(Sorszám)	(Település)	(Katasztrófavédelmi osztály)
„4.	Bágyogszovát	II.”

9. Az R. 1. mellékletében a Kapuvár székhelyű katasztrófavédelmi kirendeltség táblázat 16. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

<i>(Sorszám)</i>	<i>(Település)</i>	<i>(Katasztrófavédelmi osztály)</i>
„16.	Egyed	II.”

10. Az R. 1. mellékletében a Kapuvár székhelyű katasztrófavédelmi kirendeltség táblázat 24. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

<i>(Sorszám)</i>	<i>(Település)</i>	<i>(Katasztrófavédelmi osztály)</i>
„24.	Kóny	II.”

11. Az R. 1. mellékletében a Kapuvár székhelyű katasztrófavédelmi kirendeltség táblázat 26. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

<i>(Sorszám)</i>	<i>(Település)</i>	<i>(Katasztrófavédelmi osztály)</i>
„26.	Magyarkeresztúr	II.”

12. Az R. 1. mellékletében a Kapuvár székhelyű katasztrófavédelmi kirendeltség táblázat 30. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

<i>(Sorszám)</i>	<i>(Település)</i>	<i>(Katasztrófavédelmi osztály)</i>
„30.	Páli	II.”

13. Az R. 1. mellékletében a Kapuvár székhelyű katasztrófavédelmi kirendeltség táblázat 50. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

<i>(Sorszám)</i>	<i>(Település)</i>	<i>(Katasztrófavédelmi osztály)</i>
„50.	Vásárosfalva	II.”

14. Az R. 1. mellékletében a Kapuvár székhelyű katasztrófavédelmi kirendeltség táblázat 53. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

<i>(Sorszám)</i>	<i>(Település)</i>	<i>(Katasztrófavédelmi osztály)</i>
„53.	Zsebeháza	II.”

15. Az R. 1. mellékletében a Mosonmagyaróvár székhelyű katasztrófavédelmi kirendeltség táblázat 8. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

<i>(Sorszám)</i>	<i>(Település)</i>	<i>(Katasztrófavédelmi osztály)</i>
„8.	Halászi	II.”

16. Az R. 1. mellékletében az Érd székhelyű katasztrófavédelmi kirendeltség táblázat 11. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

<i>(Sorszám)</i>	<i>(Település)</i>	<i>(Katasztrófavédelmi osztály)</i>
„11.	Dunavarsány	I.”

17. Az R. 1. mellékletében a Monor székhelyű katasztrófavédelmi kirendeltség táblázat 29. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

<i>(Sorszám)</i>	<i>(Település)</i>	<i>(Katasztrófavédelmi osztály)</i>
„29.	Üllő	II.”

18. Az R. 1. mellékletében a Kisvárdai székhelyű katasztrófavédelmi kirendeltség táblázat 38. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

(Sorszám)	(Település)	(Katasztrófavédelmi osztály)
„38.	Tuzsér	II.”

19. Az R. 1. mellékletében a Szekszárd székhelyű katasztrófavédelmi kirendeltség táblázat 5. sora helyébe a következő rendelkezés lép:

(Sorszám)	(Település)	(Katasztrófavédelmi osztály)
„5.	Bátaapáti	II.”

Az igazságügyi miniszter 30/2018. (XII. 12.) IM rendelete az egyes szellemi tulajdoni tárgyú rendeletek módosításáról

A mikroelektronikai félvezető termékek topográfiájának oltalmáról szóló 1991. évi XXXIX. törvény 25. § (3) bekezdésében, a 2. alcím tekintetében a formatervezési minták oltalmáról szóló 2001. évi XLVIII. törvény 68. §-ában, a 3. alcím tekintetében a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény 118. § (5) bekezdésében, a 4. alcím tekintetében a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény 121. § (2) bekezdésében, az 5. alcím tekintetében a használati minták oltalmáról szóló 1991. évi XXXVIII. törvény 42. § (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 1. melléklet K) pontjában foglalt táblázat 5. sorában meghatározott feladatkörében eljáró innovációért és technológiáért felelős miniszterrel egyetértésben és a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elnöke véleményének kikérésével, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 111. § (2) bekezdés j) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. A mikroelektronikai félvezető termékek topográfiájának oltalmára irányuló bejelentés részletes alaki szabályairól szóló 19/1991. (XII. 28.) IM rendelet

- 1. §** A mikroelektronikai félvezető termékek topográfiájának oltalmára irányuló bejelentés részletes alaki szabályairól szóló 19/1991. (XII. 28.) IM rendelet 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § A bejelentési kérelmet egy példányban kell benyújtani, és annak a mikroelektronikai félvezető termékek topográfiájának oltalmáról szóló 1991. évi XXXIX. törvény 20. § (3) bekezdésében meghatározott adatokon kívül tartalmaznia kell:

- több bejelentő esetén az igényjogosultság arányát, ha az nem egyenlő;
- a topográfia címét (tárgyának rövid és szabatos megjelölését);
- nyilatkozatot arról, hogy a bejelentő a topográfia szerzője vagy annak jogutódja, illetőleg, hogy a topográfia szolgálati jellegű;
- több szerző esetén a szerzőség arányát, ha az nem egyenlő;
- a topográfia bármely országban történt első nyilvános hasznosításának kezdő napját, ha ez a bejelentés napjánál korábbi;
- ha a bejelentő a topográfia ábrázolásának bizonyos részeit üzleti titokként kívánja kezelni, az erre vonatkozó nyilatkozatot;
- a topográfia lajstromozására irányuló kérelmet;
- a bejelentési kérelem mellékleteinek felsorolását.”

2. A formatervezési mintaoltalmi bejelentés részletes alaki szabályairól szóló 19/2001. (XI. 29.) IM rendelet módosítása

2. § A formatervezési mintaoltalmi bejelentés részletes alaki szabályairól szóló 19/2001. (XI. 29.) IM rendelet 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § (1) A bejelentési kérelmet egy példányban kell benyújtani, és annak az Fmtv. 36. § (3) bekezdésében meghatározott adatokon kívül tartalmaznia kell:

- a) több bejelentő esetén az igényjogosultság arányát, ha az nem egyenlő;
- b) a minta szerinti termék megnevezését;
- c) annak megjelölését, hogy a bejelentésben hány mintára igényelnek oltalmat;
- d) nyilatkozatot arról, hogy a bejelentő a minta szerzője vagy annak jogutódja;
- e) több szerző esetén a szerzőség arányát, ha az nem egyenlő;
- f) uniós, kiállítási vagy belső elsőbbség igénylése esetén az erre irányuló nyilatkozatot, feltüntetve uniós elsőbbségnél a külföldi bejelentés napját, országát és számát, kiállítási elsőbbségnél a kiállítás napját és megnevezését, belső elsőbbségnél pedig a folyamatban lévő bejelentés napját és ügyszámát;
- g) megosztás esetén az erre irányuló nyilatkozatot, megjelölve az alapul szolgáló bejelentés ügyszámát, bejelentési és elsőbbségi napját;
- h) a mintaoltalom megadására irányuló kérelmet;
- i) a bejelentési kérelem mellékleteinek felsorolását.

(2) A bejelentési kérelem a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalában díjtalanul beszerezhető formanyomtatvány vagy a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala honlapjáról letölthető elektronikus űrlap kitöltésével is elkészíthető.”

3. A szabadalmi bejelentés, az európai szabadalmi bejelentésekkel és az európai szabadalmakkal, illetve a nemzetközi szabadalmi bejelentésekkel összefüggő beadványok, valamint a növényfajta-oltalmi bejelentés részletes alaki szabályairól szóló 20/2002. (XII. 12.) IM rendelet módosítása

3. § A szabadalmi bejelentés, az európai szabadalmi bejelentésekkel és az európai szabadalmakkal, illetve a nemzetközi szabadalmi bejelentésekkel összefüggő beadványok, valamint a növényfajta-oltalmi bejelentés részletes alaki szabályairól szóló 20/2002. (XII. 12.) IM rendelet (a továbbiakban: Szabadalmi Alaki Rendelet) 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § (1) A bejelentési kérelmet egy példányban kell benyújtani, és annak az Szt. 57. § (3) bekezdésében meghatározott adatokon kívül tartalmaznia kell:

- a) a szabadalom megadására irányuló kérést;
- b) a találmány címét (tárgyának rövid és szabatos megjelölését, amely nem tartalmazhat fantázianevet);
- c) több bejelentő esetén az igényjogosultság arányát, ha az nem egyenlő;
- d) több feltaláló esetén a szerzőség arányát, ha az nem egyenlő;
- e) uniós vagy belső elsőbbség igénylése esetén az erre irányuló nyilatkozatot, feltüntetve uniós elsőbbségnél a külföldi bejelentés bejelentési napját, országát és számát, belső elsőbbségnél pedig a folyamatban lévő bejelentés ügyszámát;
- f) származtatás, illetőleg megosztás esetén az erre irányuló nyilatkozatot, megjelölve az alapul szolgáló bejelentés ügyszámát;
- g) a találmány kiállításon történt bemutatása esetén a kiállítási nyilatkozatot, feltüntetve a kiállítás megnevezését és időpontját;
- h) nyilatkozatot arról, hogy a bejelentő a találmány feltalálója vagy annak jogutódja;
- i) a bejelentési kérelem mellékleteinek felsorolását, feltüntetve az egyes iratok lapszámát és példányszámát is.

(2) A bejelentési kérelem a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalában (a továbbiakban: Hivatal) díjtalanul beszerezhető formanyomtatvány vagy a Hivatal honlapjáról letölthető elektronikus űrlap kitöltésével is elkészíthető.”

4. § A Szabadalmi Alaki Rendelet 10. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kérelmet egy példányban kell benyújtani, és annak az Szt. 84/E. § (3) bekezdésében meghatározott adatokon kívül tartalmaznia kell:

- a) az igénypontok magyar nyelvű fordításának benyújtásáról szóló hatósági tájékoztatás közlésére irányuló kérést;
- b) az európai szabadalmi bejelentés bejelentési napját és számát;

- c) elsőbbség érvényesítése esetén az alapbejelentés bejelentési napját, országát és számát;
- d) az európai szabadalmi bejelentés közzétételének napját és számát;
- e) a találmány címét magyar nyelven;
- f) a találmány nemzetközi osztályjelzetét;
- g) a kérelem mellékleteinek felsorolását.”

- 5. §** A Szabadalmi Alaki Rendelet 11. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A kérelmet egy példányban kell benyújtani, és annak – az (1) bekezdés a) pontjában említett utaláson és az Szt. 84/H. § (4) bekezdésében meghatározott adatokon kívül – tartalmaznia kell:
a) az európai szabadalom lajstromszámát;
b) annak a napnak a megjelölését, amelyen az európai szabadalom megadását az Európai Szabadalmi Közlönyben meghirdették;
c) a 10. § (2) bekezdés b)–g) pontjaiban foglalt adatokat.”
- 6. §** A Szabadalmi Alaki Rendelet 12. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A kérelmet egy példányban kell benyújtani, és annak az Szt. 84/K. § (2) bekezdésében meghatározott adatokon kívül tartalmaznia kell:
a) a fordítás kijavítására irányuló kérést;
b) az európai szabadalmi bejelentés közzétételének számát, illetve az európai szabadalom lajstromszámát;
c) a találmány címét magyar nyelven;
d) a kérelem mellékleteinek felsorolását.”
- 7. §** A Szabadalmi Alaki Rendelet 14. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Ha a Hivatal a nemzetközi szabadalmi bejelentés ügyében megjelölt vagy kiválasztott hivatalként jár el, az Szt. 84/S. § (3) bekezdésében meghatározottakon kívül a következőket kell benyújtani az iratok rendeltetésének feltüntetésével:
a) a nemzetközi szabadalmi bejelentésnek az Szt. 84/S. § (5) bekezdésében foglaltakkal összhangban elkészített magyar nyelvű fordítását;
b) ha az igénypontokat módosították, annak megjelölését, hogy a Hivatal előtti eljárásban a szabadalmat az eredeti vagy a módosított igénypontok szerint igénylik-e;
c) a nemzetközi szabadalmi bejelentés nemzetközi bejelentési számát;
d) képviselet esetén annak igazolását;
e) kiállítási nyilatkozat esetén az ezt megalapozó igazolást;
f) uniós elsőbbség igénylése esetén az elsőbbségi iratot, ha azt a nemzetközi szakaszban nem nyújtották be;
g) az Szt. 63. § (1) bekezdésében meghatározott esetben a biológiai anyag letétbe helyezéséről szóló elismervényt;
h) biológiai anyag újbóli letétbe helyezése esetén az Szt. 63. § (9) bekezdésében előírt nyilatkozatot;
i) ha a biológiai anyagot a bejelentő személyétől eltérő személy helyezte letétbe, a letétbe helyezőnek az Szt. 63. § (10) bekezdésében foglaltak szerinti nyilatkozatát;
j) ha a bejelentő a feltaláló jogutódja, szabadalmi bejelentés benyújtására vagy szabadalom szerzésére vonatkozó jogosultságát igazoló iratot, ha azt a nemzetközi szakaszban nem nyújtották be.”
- 8. §** A Szabadalmi Alaki Rendelet 17. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„17. § A növényfajta oltalmi bejelentési kérelmet egy példányban kell benyújtani, és annak az Szt. 114/I. § (3) bekezdésében meghatározott adatokon kívül tartalmaznia kell:
a) a növényfajta oltalom megadására irányuló kérést;
b) a növényfajta fajtanevét;
c) a növényfaj nevét és latin nevét;
d) több bejelentő esetén az igényjogosultság arányát, ha az nem egyenlő;
e) több nemesítő esetén a szerzőség arányát, ha az nem egyenlő;
f) az UPOV-egyezmény által meghatározott elsőbbség igénylése esetén az erre irányuló nyilatkozatot, feltüntetve a külföldi bejelentés bejelentési napját, országát és számát;
g) nyilatkozatot arról, hogy a bejelentő a növényfajta nemesítője vagy annak jogutódja;
h) a bejelentési kérelem mellékleteinek felsorolását, feltüntetve az egyes iratok lapszámát és példányszámát is.”

9. § A Szabadalmi Alaki Rendelet

- a) 2. § (2) bekezdésében a „három-három” szövegrész helyébe az „elektronikus kapcsolattartás esetén egy, egyéb esetben három” szöveg,
- b) 13. §-ában, 14. § (2) bekezdésében, 18. § (1) bekezdésében, 19. § nyitó szövegrészében a „három” szövegrész helyébe az „elektronikus kapcsolattartás esetén egy, egyéb esetben három” szöveg lép.

4. A védjegybejelentés és a földrajzi árujelzőre vonatkozó bejelentés részletes alaki szabályairól szóló 16/2004. (IV. 27.) IM rendelet módosítása**10. §** A védjegybejelentés és a földrajzi árujelzőre vonatkozó bejelentés részletes alaki szabályairól szóló 16/2004. (IV. 27.) IM rendelet (a továbbiakban: Védjegy Alaki Rendelet) 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § (1) A védjegybejelentési kérelemnek a Vt. 50. § (3) és (3a) bekezdésében előírtakon túl tartalmaznia kell

- a) a védjegy lajstromozása iránti kérést;
- b) több bejelentő esetén az igényjogosultság arányát, ha az nem egyenlő;
- c) a megjelölést vagy utalást a 3. § (1) és (3) bekezdése szerint megjelenített megjelölésre, továbbá a megjelölés 3. § (2) bekezdése szerinti típusát;
- d) az árujegyzéket vagy utalást a 3/A. § (2) bekezdése szerint mellékelt árujegyzékre;
- e) uniós, kiállítási vagy belső elsőbbség igénylése esetén az erre irányuló nyilatkozatot, feltüntetve uniós elsőbbségnél a külföldi bejelentés napját, országát és számát, kiállítási elsőbbségnél a kiállítás napját és megnevezését, belső elsőbbségnél pedig a folyamatban lévő bejelentés ügyszámát.

(2) A védjegybejelentési kérelem a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalában díjtalanul elérhető formanyomtatvány vagy a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala honlapjáról letölthető elektronikus űrlap kitöltésével is elkészíthető.”

11. § A Védjegy Alaki Rendelet 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § (1) A megjelölést olyan módon kell megjeleníteni, hogy az lehetővé tegye a védjegynek a Vt. 47. §-a szerinti lajstromban való egyértelmű, pontos, önmagában teljes, könnyen hozzáférhető, érthető, tartós és objektív módon történő megjelenítését.

(2) A megjelölés típusát az alábbiak szerint kell a védjegybejelentési kérelemben feltüntetni:

- a) a kizárólag szavakat, szóösszetételeket (beleértve a személyneveket és a jelmondatokat is), számokat vagy egyéb általános nyomdai betű- vagy számkészletet tartalmazó megjelölést szómegjelölésként;
- b) az ábrát, képet tartalmazó megjelölést – ideértve a kizárólag ábrás elemekből álló, valamint a szó- és ábrás elemeket egyaránt tartalmazó fekete-fehér, illetve egy vagy több színt tartalmazó megjelöléseket is – ábrás megjelölésként;
- c) a részben vagy egészben térbeli alakzatból álló vagy azt tartalmazó megjelölést – ideértve a tárolókat, csomagolóanyagokat és a termékek térbeli megjelenését is – térbeli megjelölésként;
- d) a megjelölésnek a terméken való elhelyezését vagy a termékre erősítés konkrét módját képező megjelölést pozíciót megjelenítő megjelölésként;
- e) a kizárólag bizonyos elemek ismétlődéséből álló megjelölést mintázatként;
- f) a kizárólag egy adott színből vagy színek kombinációjából álló megjelölést színmegjelölésként;
- g) a kizárólag egy adott hangból vagy hangkombinációból álló megjelölést hangmegjelölésként;
- h) a megjelölést alkotó elemek egészének vagy azok egy részének mozgása vagy helyváltoztatása által alkotott megjelölést mozgásmegjelölésként;
- i) a részben vagy egészben kép és hang kombinációja által alkotott megjelölést multimédia-megjelölésként;
- j) a hologram jellegű elemekből álló megjelölést hologram-megjelölésként;
- k) az a)–j) pont szerinti felsorolásba nem tartozó megjelölést, illetve az a)–j) pont szerinti megjelölések kombinációját egyéb típusú megjelölésként

kell besorolni.

(3) A (2) bekezdés szerinti típusokba sorolt megjelöléseket a következő módon kell megjeleníteni, illetve ábrázolni:

- a) a szómegjelölést a szokásos írásmóddal és formázással, grafikai elemek vagy színek nélkül kell ábrázolni;
- b) az ábrás, illetve színes ábrás megjelölést valamennyi alkotóelemet és színt feltüntetve kell ábrázolni;

- c) a térbeli megjelölést az azt alkotó térbeli alakzat ábrázolásával – például számítógéppel előállított kép vagy fénykép formájában – kell megjeleníteni, az alábbiak szerint:
- ca) a megjelölést a valós láthatóság szerint, lehetőleg perspektivikus módon;
 - cb) a megjelölést több nézetből is be lehet mutatni, a nézet szerinti ábrázolások száma azonban hatnál nem lehet több;
 - cc) az ábrázolásokból ki kell derülnie a többi ábrázoláshoz fűződő kapcsolatnak;
 - cd) a bejelentéshez tartozó egyes ábrázolásokat számmal kell ellátni;
 - d) a pozíciót megjelenítő megjelölést úgy kell megjeleníteni, hogy annak alapján egyértelműen megállapítható legyen a megjelölés elhelyezkedése a terméken, valamint az adott termékhez viszonyított mérete vagy aránya a következők szerint:
 - da) azokat az elemeket, amelyek nem képezik a bejelentés tárgyát, jól látható módon, lehetőleg szaggatott vagy pontozott vonallal el kell választani a többi résztől;
 - db) az ábrázoláshoz leírás mellékelhető, amely bemutatja a terméken történő elhelyezés módját;
 - e) a mintázatot az ismétlődési mintát bemutató ábrázolással kell megjeleníteni. Az ábrázoláshoz olyan leírás mellékelhető, amely részletekkel szolgál az elemek ismétlődéséről;
 - f) a színmegjelölések esetében:
 - fa) ha a megjelölés kizárólag egy adott színből áll, a megjelölést e szín ábrázolásának benyújtásával, körvonalak nélkül kell megjeleníteni a Pantone színskála szerinti kód feltüntetésével;
 - fb) ha a megjelölést kizárólag egy adott színösszetétel képezi, a megjelölést a színösszetétel egységes és meghatározott elrendezését bemutató módon kell ábrázolni körvonalak nélkül, azzal, hogy az alkalmazott színeket a Pantone színskála szerinti kódok feltüntetésével kell megjeleníteni. A színek egymáshoz viszonyított elrendezését bemutató leírás mellékelhető az ábrázoláshoz;
 - g) a hangmegjelölést a hangot tartalmazó audiofájl benyújtásával, vagy a hang kotta formájában történő pontos ábrázolásával kell megjeleníteni;
 - h) a mozgásmegjelölést videofájl vagy az adott mozgást vagy helyváltoztatást bemutató állóképekből álló sorozat benyújtásával kell megjeleníteni, azzal, hogy az állóképeket meg lehet számozni, illetve a sorozathoz a mozgást vagy helyváltoztatást bemutató leírás is mellékelhető;
 - i) a multimédia-megjelölést egy olyan audiovizuális fájl benyújtásával kell megjeleníteni, amely bemutatja a megjelölést alkotó kép- és hangkombinációt;
 - j) a hologram-megjelölést videofájl vagy olyan grafikus vagy fényképes megjelenítések benyújtásával kell ábrázolni, amelyek kellő számú nézetet tartalmaznak ahhoz, hogy a holografikus hatás egésze azonosítható legyen;
 - k) az egyéb típusú megjelölés megjelenítésének meg kell felelnie az (1) bekezdésben meghatározott ábrázolási követelményeknek, és ahhoz leírás csatolható.
- (4) A megjelölés típusának és a megjelenítésnek összhangban kell állnia egymással.
- (5) A megjelölést kontrasztosan és éles kontúrokkal kell megjeleníteni, az ábrázolás pedig nem tartalmazhat az azonosíthatóságát zavaró vonalat. A megjelölés érzékelhetőségét csillogás, tükröződés, árnyékhatás nem akadályozhatja.
- (6) Ha a megjelölés elhelyezkedésének iránya nem nyilvánvaló, azt a „felső rész” szavak szerepeltetésével kell egyértelművé tenni minden egyes ábrán.
- (7) A nem elektronikus úton vagy elektronikus adathordozón benyújtott bejelentés esetén a megjelölést egyetlen, a bejelentés egyéb elemeit tartalmazó laptól különálló lapon kell ábrázolni. A megjelölés ábrázolását tartalmazó, A/4-es (29,7 cm × 21 cm) méretű lapon szerepelnie kell az összes releváns nézetnek vagy ábrázolásnak, azzal, hogy a lapon körben legalább 2,5 cm-es szegélyt kell hagyni.
- (8) Az ábrázolásnak olyan minőségűnek kell lennie, hogy 8 cm széles és 8 cm magas méretre lehessen nagyítani vagy kicsinyíteni.
- (9) Mintadarab benyújtása nem minősül a megjelölés megfelelő ábrázolásának.”

12. §

A Védjegy Alaki Rendelet „A megjelölés és az árujegyzék” alcíme a következő 3/A. §-sal egészül ki:

„3/A. § (1) Ha a bejelentő a védjegyoltalmat egynél több osztály tekintetében igényli, az árukat és szolgáltatásokat a gyári vagy kereskedelmi védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó Nizzai Megállapodás által létrehozott osztályozási rendszer (a továbbiakban: nizzai osztályozás) osztályai szerint csoportosítva és a csoportokat az osztályok számának megfelelő sorrendbe rendezésével kell megjelölnie, minden csoport előtt feltüntetve a nizzai osztályozás adott osztályának számát.

(2) Ha az áruk, illetve a szolgáltatások felsorolásának terjedelme indokolttá teszi, az árujegyzéket külön lapon kezdve is el lehet készíteni.”

- 13. §** A Védjegy Alaki Rendelet 4. § (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(A Vt. XVI–XVII. fejezeteiben szabályozott földrajzi árujelző lajstromozására irányuló bejelentésnek tartalmaznia kell)
„c) az agrárpolitikáért felelős miniszter által – külön jogszabály alapján – ellenőrzött és jóváhagyott termékleírást, ha a bejelentés szeszes italra vonatkozó földrajzi árujelző lajstromozására irányul.”
- 14. §** A Védjegy Alaki Rendelet 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„5. § (1) A földrajzi árujelző bejelentési kérelmet egy példányban kell benyújtani, és annak a Vt. 113. § (1) bekezdésében előírtakon túl tartalmaznia kell
a) a földrajzi árujelző lajstromozása iránti kérést;
b) a földrajzi árujelző megnevezését, továbbá típusának (földrajzi jelzés vagy eredetmegjelölés) feltüntetését;
c) a termékjegyzéket (azoknak a termékeknek a felsorolását, amelyekkel kapcsolatban a földrajzi árujelző oltalmát igénylik);
d) a bejelentési kérelem mellékleteinek felsorolását.
(2) A földrajzi árujelző bejelentési kérelme a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalában díjtalanul elérhető formanyomtatvány vagy a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala honlapjáról letölthető elektronikus űrlap kitöltésével is elkészíthető.”
- 15. §** A Védjegy Alaki Rendelet 6. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:
„(2) E rendeletnek az egyes szellemi tulajdoni tárgyú rendeletek módosításáról szóló 30/2018. (XII. 12.) IM rendelettel megállapított rendelkezéseit a 2019. január 1-jén vagy azt követően tett védjegybejelentésekre és földrajzi árujelzőre vonatkozó bejelentésekre kell alkalmazni.”
- 16. §** A Védjegy Alaki Rendelet a következő 7. §-sal egészül ki:
„7. § E rendelet 3. §-a és 3/A. §-a a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2015. december 16-i (EU) 2015/2436 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.”

5. A használati mintaoltalmi bejelentés részletes alaki szabályairól szóló 18/2004. (IV. 28.) IM rendelet módosítása

- 17. §** A használati mintaoltalmi bejelentés részletes alaki szabályairól szóló 18/2004. (IV. 28.) IM rendelet 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„3. § (1) A bejelentési kérelmet egy példányban kell benyújtani, és annak a használati minták oltalmáról szóló 1991. évi XXXVIII. törvény 29. § (3) bekezdésében meghatározott adatokon kívül tartalmaznia kell
a) a mintaoltalom megadására irányuló kérést;
b) a minta címét (tárgyának rövid és szabatos megjelölését, amely nem tartalmazhat fantázianevet);
c) több bejelentő esetén az igényjogosultság arányát, ha az nem egyenlő;
d) több feltaláló esetén a szerzőség arányát, ha az nem egyenlő;
e) uniós vagy belső elsőbbség igénylése esetén az erre irányuló nyilatkozatot, feltüntetve uniós elsőbbségnél a külföldi bejelentés bejelentési napját, országát és számát, belső elsőbbségnél pedig a folyamatban lévő bejelentés ügyszámát;
f) származtatás, illetőleg megosztás esetén az erre irányuló nyilatkozatot, megjelölve az alapul szolgáló bejelentés ügyszámát;
g) a minta kiállításon történt bemutatása esetén a kiállítási nyilatkozatot, feltüntetve a kiállítás megnevezését és időpontját;
h) nyilatkozatot arról, hogy a bejelentő a minta feltalálója vagy annak jogutódja;
i) a bejelentési kérelem mellékleteinek felsorolását, feltüntetve az egyes iratok lapszámát és példányszámát is.
(2) A bejelentési kérelem a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalában díjtalanul beszerezhető formanyomtatvány vagy a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala honlapjáról letölthető elektronikus űrlap kitöltésével is elkészíthető.”

6. Záró rendelkezések

- 18. §** Ez a rendelet 2019. január 1-jén lép hatályba.
- 19. §** E rendelet 11. §-a és 12. §-a a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2015. december 16-i (EU) 2015/2436 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

Dr. Trócsányi László s. k.,
igazságügyi miniszter

A pénzügyminiszter 12/2018. (XII. 12.) PM rendelete a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás 1991. július 1. előtti rendszeréből származó állami kötelezettségek rendezéséről szóló 5/1996. (I. 26.) PM rendelet, valamint a gépjármű-szavatossági károk 1971. január 1. előtti rendszere alapján fizetett baleseti kártérítési járadékokról szóló 12/1998. (III. 27.) PM rendelet módosításáról

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 109. § (3) bekezdés 8. pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 94/2018. (V. 22.) Korm. rendelet 64. § (1) bekezdés 2. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** A kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás 1991. július 1. előtti rendszeréből származó állami kötelezettségek rendezéséről szóló 5/1996. (I. 26.) PM rendelet 2/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„2/A. § A gépjárművek kötelező felelősségbiztosítása alapján az 1991. július 1. napja előtt bekövetkezett káreseményekkel kapcsolatban az államot terhelő, forintban megállapított keresetpótló baleseti kártérítési járadékok, valamint a forintban megállapított költségpótló baleseti kártérítési járadékok 2019. január 1-jétől kezdődő jogosultsági időszakokra esedékes összegei a 2018. december 31-én hatályos rendelkezések szerinti összeghez képest 2,7 százalékkal emelkednek.”
- 2. §** A gépjármű-szavatossági károk 1971. január 1. előtti rendszere alapján fizetett baleseti kártérítési járadékokról szóló 12/1998. (III. 27.) PM rendelet 3/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„3/A. § Az 1. §-ban meghatározott keresetpótló baleseti kártérítési járadékok, valamint a költségpótló baleseti kártérítési járadékok 2019. január 1-jétől kezdődő jogosultsági időszakokra esedékes összegei a 2018. december 31-én hatályos rendelkezések szerinti összeghez képest 2,7 százalékkal emelkednek.”
- 3. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Varga Mihály s. k.,
pénzügyminiszter

VII. A Kúria határozatai

A Kúria 1/2018. PJE határozata

a személyes illetékmentes fél illetékfizetési kötelezettsége tárgyában

A Kúria öttagú jogegységi tanácsa a Kúria Polgári Kollégiumának vezetője által kezdeményezett, a személyes illetékmentes fél illetékfizetési kötelezettsége tárgyában lefolytatott jogegységi eljárásban meghozta a következő

jogegységi határozatot:

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. §-a alapján személyes illetékmentességben részesült fél a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 86. § (2) bekezdése alkalmazásában nem kötelezhető a polgári pert követő végrehajtási eljárásban felmerülő, le nem rótt illetékek viselésére.

I.

A Kúria Polgári Kollégiumának vezetője – az Országos Bírósági Hivatal elnökének a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 27. § (4) bekezdése szerinti jelzésére figyelemmel – a Bszi. 32. § (1) bekezdés a) pontja alapján az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében jogegységi eljárás lefolytatását és határozat hozatalát indítványozta abban a kérdésben, hogy milyen viszonyban áll a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 86. § (2) és (3) bekezdése és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdése, és kötelezhető-e az Itv. 5. § (1) bekezdése szerint személyes illetékmentes fél a Pp. 86. § (2) és (3) bekezdése alapján a végrehajtási eljárás illetékének és a végrehajtási eljárásban felmerülő egyéb illetékek megfizetésére. Megjelölte a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: 2016. évi Pp.) 95. § (6) bekezdését, 96. § (2) bekezdését és 97. § (1) bekezdését is, mint amelyek tartalmilag megegyeznek a Pp. hivatkozott rendelkezéseivel.

Indítványában rámutatott, hogy a gyakorlatban két ellentétes álláspont ismert. Az egyik szerint a perrendi szabályok felülírják az Itv. személyes illetékmentességgel kapcsolatos rendelkezéseit, ezért az Itv. alapján személyes illetékmentességben részesülő fél is viselni köteles a Pp. 86. § (2) bekezdése alapján a végrehajtási eljárásban felmerülő illetékeket. Ez az értelmezés jellemzi a Fővárosi Törvényszék és a Fővárosi Ítéltábla gyakorlatát (pl. Fővárosi Törvényszék 56.Pkf.639.180/2016/3.; Fővárosi Ítéltábla 2201-3.Pkf.25.422/2018/2.).

A másik álláspont szerint az Itv. rendelkezéseinek van elsőbbségük, és a Pp. hivatkozott költségviselési szabálya csak a bíróság által, a Pp. alapján engedélyezett költségkedvezmények esetén érvényesül, a törvény alapján (ex lege) illetékmentes fél a végrehajtási eljárásban felmerülő illetékek viselésére nem kötelezhető. A Pp. 86. §-a – amelynek (2) bekezdése emeli ki a végrehajtási eljárási illeték viselését a bíróság által engedélyezett mentesség köréből – a bíróság által engedélyezett költségkedvezményekre irányadó, és nem terjeszthető ki az Itv. alapján fennálló személyes illetékmentességre, csak a tárgyi illetékmentességre. Utóbbira nézve ugyanis a jogszabályi hierarchiában azonos helyet elfoglaló külön törvény (Itv.) rendelkezik úgy, hogy a személyes illetékmentes féltől az illeték akkor sem követelhető, ha – egyéb szabályok alapján – az illeték őt terhelné [Itv. 4. § (1) bekezdés második mondata]. Ez az elv érvényesül a Debreceni Ítéltábla és a Pécsi Ítéltábla gyakorlatában (pl. Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.615/2007/2.; Pécsi Ítéltábla Pkf.IV.25.444/2017/2.).

II.

A legfőbb ügyész a jogegységi indítványra adott nyilatkozatában kifejtette, hogy a kérdést a vonatkozó jogszabályi rendelkezések együttes értelmezésével kell eldönteni. Mivel a Pp. 86. § (1) bekezdése kizárólag a bíróság által engedélyezett költségmentességre irányadó, e § (2) és (3) bekezdésének Itv.-től eltérő szabályai is csak ebben a körben érvényesülhetnek, nem írják felül az Itv. ellentétes rendelkezéseit. Az Itv. alapján személyes illetékmentességben részesülő fél ezért nem kötelezhető a Pp. 86. § (2) és (3) bekezdése [2016. évi Pp. 96. § (2) bekezdés] alapján a végrehajtási eljárás során felmerülő illetékek viselésére.

III.

Az indítványban jelzett ellentmondás a két törvény – a Pp. és az Itv. – viszonyának tisztázásával oldható fel.

A személyes illetékmentesség a Pp.-ben a teljes költségmentesség része vagy a 2007. évi CLI. törvény 14. § (3) bekezdésével beiktatott, 2008. január 1-jétől alkalmazható jogintézmény, a részleges költségmentesség egyik esete. Az eljárási illeték előlegezése és viselése alól mentesítő részleges költségmentesség [Pp. 84. § (1) bekezdés a) pont] tartalma – látszólag – megegyezik az Itv. 5. § (1) bekezdése alapján fennálló személyes illetékmentességgel. A Pp. költségkedvezményeinek engedélyezését tehát a jogalkotó a bíróság hatáskörébe utalta, annak a kérelmező személyi és vagyoni körülményeire vonatkozó feltételeit határozta meg. A kedvezmények engedélyezésének indoka az arra rászoruló fél igényérvényesítési lehetőségeinek megkönnyítése mellett az eljárás kezdetén vagy a kedvezmény iránti kérelem előterjesztésekor fennálló jogvitás helyzet bizonytalansága, amelyet adott esetben az igényt érvényesítő fél javára kell értékelni. Ehhez képest a Pp. 86. § (2) bekezdés második fordulata a végrehajtási eljárásban egy megváltozott helyzetet szabályoz: a jogvitát jogerősen lezáró bírói döntés a kezdeti bizonytalanságot elhárította, azaz megszűnt a fél javára értékelhető, a költségkedvezményt indokoló egyik körülmény, ezért az igényérvényesítés illetékét a továbbiakban az állam nem vállalja át.

Az Itv. 5. § (1) bekezdése alapján személyes illetékmentességben részesített jogalanyok esetében a jogalkotó nem volt tekintettel sem a bírósági – vagy bármely más hatósági – eljárás belső logikájára, sem a Pp. szerinti személyi és vagyoni körülményekre. A személyes illetékmentesség közvetlenül a jogszabály rendelkezésén alapul, valamennyi eljárási és vagyonszerzési illetékre kiterjed, indoka pedig az adott jogalany tevékenységi köre, annak közhasznúsága. A jogalkotó az így meghatározott jogalanyi kör – azaz nem az igénybe vett eljárás dinamikája – tekintetében rendelkezik úgy, hogy a kedvezményezettek akkor sem kötelezhetők illeték fizetésére, ha egyébként az adott eljárás szabályai szerint arra kötelesek lennének [Itv. 4. § (1) bekezdés második mondat].

A kifejtettek értelmében az Itv. szerint fennálló személyes illetékmentesség és a Pp. hasonló tárgyú jogintézményei között kizárólag az a közös, hogy ha a személyes illetékmentességben részesülő fél polgári per alanyává válik, az őt illető kedvezmények a végrehajtási eljárás megindulásáig azonosak a bíróság által teljes költségmentességben, illetve az eljárási illeték előlegezése és viselése alól mentesítő részleges költségmentességben részesített felet az eljárási illeték vonatkozásában megillető kedvezménnyel. Ettől eltekintve mind a keletkezés módja (bíróság engedélye vagy jogszabály rendelkezése), mind annak előfeltételei eltérőek az Itv. 5. § (1) bekezdése és a Pp. alapján fennálló személyes illetékmentesség esetében. Az Itv. szerinti személyes illetékmentesség önálló, a Pp. számára speciális anyagi jogi jogintézmény, amely az Itv. kapcsolódó rendelkezéseivel együtt elsőséget élvez a Pp. szabályaival szemben (*lex specialis derogat legi generali*). Ilyen speciális eljárási rendelkezést fogalmaz meg az Itv. 4. § (1) bekezdésének második mondata, amely a személyes illetékmentességben részesült jogalanyt gyakorlatilag az eljárás tárgyára, típusára és a kedvezményezett eljárási pozíciójára tekintet nélkül mentesíti az illeték előlegezése és viselése alól.

IV.

Az előzőektől eltérő megítélés alá esik a Pp. 86. § (3) bekezdésében szabályozott esetkör, amikor nem az állam, hanem az ellenérdekű fél által előlegezett költségek, illetékek viseléséről kell a bíróságnak döntenie. Az Itv. 5. §-a alapján fennálló mentesség a törvény sajátos, az állami szervek, bíróságok eljárása folytán az államot illető bevétellel, az illetékkel kapcsolatban érvényesül maradéktalanul. Az Itv. szabályai, speciális jogintézményei ezért addig élveznek elsőséget más jogszabály – így a Pp. – rendelkezéseéhez képest, amíg e keretek között, azaz az állammal, illetőleg az állami szervekkel szemben keletkezett jogokról és kötelezettségekről kell állást foglalni. A jogegységi eljárás tárgyára vonatkoztatva az Itv. 5. §-a ebben a speciális körben biztosít mentességet a jogalany számára a bírósági eljárás illetékének viselése alól. Ezt az esetkört szabályozza a Pp. 86. § (2) bekezdése.

A Pp. 86. § (3) bekezdésében szabályozott eljárás azonban kívül esik az állami előlegezés és bevételezés, azaz az Itv. speciális keretein: az eljárási illetéket az ellenérdekű fél lerőta, az így előlegezett illeték ezáltal a Pp. hatálya alá tartozó perköltség részévé válik, amelyről a bíróság a Pp. szabályai szerint dönt az eljárást befejező határozatában. Amennyiben tehát az eljárás illetékét az ellenérdekű fél lerőta, annak viselésére a továbbiakban a Pp. perköltség viselésére vonatkozó szabályai az irányadók, és az Itv. speciális rendelkezései sem mentesítik az Itv. 5. §-a alapján illetékmentességben részesült felet az ellenérdekű fél által előlegezett költségek megtérítése, így az eljárási, ezen belül a végrehajtási illetékek viselése alól.

V.

Az ismertetett indokok alapján a Pp. 86. § (2) bekezdése és az Itv. 4. § (1) bekezdése közötti ellentmondás látszólagos: az ex lege személyes illetékmentességben részesülő jogalany az Itv. speciális rendelkezésére figyelemmel a Pp. 86. § (2) bekezdése szerint nem kötelezhető a végrehajtási eljárásban felmerülő illetékek előlegezésére, illetve viselésére.

VI.

A jogegységi tanács a 2016. évi Pp.-nek mint hatályos eljárási kódexnek az indítványban megjelölt 95. § (6) bekezdésére, 96. § (2) bekezdésére és 97. § (1) bekezdésére figyelemmel csupán utal arra, hogy a hatályos polgári eljárási kódex rendszerében a jogegységi indítvány tárgyává tett ellentmondás valódivá válik. A 2016. évi Pp. 94. § (2) bekezdése nevesíti a személyes illetékmentességet mint a jogosultat a személyére tekintettel a törvény (Itv.) alapján megillető kedvezményt, a 2016. évi Pp. 96. § (2) bekezdése pedig rögzíti, hogy az illetékmentesség nem mentesíti a felet a végrehajtási eljárás során meg nem fizetett illeték megfizetése alól. Az ily módon kifejezett, a jogforrási hierarchia azonos szintjén álló jogszabályok (a 2016. évi Pp. és az Itv.) közötti ellentmondás feloldása – kialakult joggyakorlat ismeretének hiányában – ebben a jogegységi eljárásban nem lehetséges.

VII.

A kifejtett indokok alapján a jogegységi tanács a Bszi. 24. § (1) bekezdés c) pontja, 25. §-a, valamint 40. § (1) és (2) bekezdése alapján, a bíróságok jogalkalmazása egységének biztosítása [Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdés] érdekében, a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és határozatát a Bszi. 42. § (1) bekezdésében írtak szerint a Magyar Közlönyben, a központi honlapon és a Kúria honlapján közzéteszi.

Budapest, 2018. november 5.

Dr. Orosz Árpád s. k.,
a jogegységi tanács elnöke

Dr. Döme Attila s. k.,
bíró

Dr. Farkas Attila s. k.,
bíró

Dr. Magosi Szilvia s. k.,
bíró

Dr. Varga Edit s. k.,
előadó bíró

A Kúria Önkormányzati Tanácsának Köf.5031/2018/5. számú határozata

Az ügy száma: Köf.5031/2018/5.

A tanács tagja: Dr. Balogh Zsolt, a tanács elnöke, Dr. Patyi András előadó bíró, Dr. Dobó Viola bíró

Az indítványozó: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Az érintett önkormányzat: Budapest XVI. Kerületi Önkormányzat (1163 Budapest, XVI., Havashalom u. 43.)

Az ügy tárgya: önkormányzati rendelet törvényességének vizsgálata

Rendelkező rész

A Kúria Önkormányzati Tanácsa

- megállapítja, hogy Budapest XVI. Kerületi Önkormányzatának az építményadóról szóló 18/2010. (VI. 24.) önkormányzati rendelete 2016. január 1-től 2018. január 1-ig hatályos 3. § (2) bekezdése törvényellenes volt;
- megállapítja, hogy Budapest XVI. Kerületi Önkormányzatának az építményadóról szóló 18/2010. (VI. 24.) önkormányzati rendelete 2016. január 1-től 2018. január 1-ig hatályos 3. § (2) bekezdése nem alkalmazható a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 37.K.34.292/2016. számú folyamatban lévő perében, valamint valamennyi, a törvényellenesség megállapítása időpontjában valamely bíróság előtt folyamatban lévő egyedi ügyben;
- elrendeli határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét;
- elrendeli, hogy a határozat közzétételére – a Magyar Közlönyben való közzétételt követő 8 napon belül – az önkormányzati rendelet kihirdetésével azonos módon kerüljön sor.

A határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

Az indítvány alapján szolgáló tényállás

- [1] Az indítványozó bíróság előtt folyamatban lévő 37.K.34.292/2016. számú per tárgya a felperes 2016. évi építményadó fizetési-kötelezettsége. Budapest XVI. Kerületi Önkormányzatának Jegyzője mint elsőfokú adóhatóság, 2016. április 18. napján kelt 2/13594-07/2016. számú határozatával felperest a 2016. adóévben összesen 48 324 765 forint építményadó megfizetésére kötelezte a ... helyrajzi számú, ténylegesen B., Ú. u. 45. szám alatti, felperes kizárólagos tulajdonát képező, összesen 32 216,51 m² hasznos alapterületű építmény után. Az adóhatóság az építményadó mértékét a Budapest XVI. Kerületi Önkormányzatának az építményadóról szóló 18/2010. (VI. 24.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban: Ör.) 3. § (2) bekezdésére alapította, mely szerint az építményadó mértékének kiszámításánál adótárgyanként az egy helyrajzi számon lévő lakás, illetve az egy helyrajzi számon lévő nem lakás céljára szolgáló épület, épületrész összesített adóköteles hasznos alapterületét kell az adó alapjának tekinteni. Így az építményadó összege a fenti helyrajzi számon található 36 különálló épület hasznos alapterületét összeszámítva, ennek következtében a sávosan progresszív skála legmagasabb adósávjába tartozóan került megállapításra.
- [2] Mivel a felperes jogszabálysértőnek ítélte az adófizetési kötelezettség meghatározásának alapjául szolgáló adóalap meghatározását, fellebbezésében kérte Budapest Főváros Kormányhivatalát (a továbbiakban: alperes), hogy mint felügyeleti szerv indítványozza a Kúria Önkormányzati Tanácsának eljárását az adóhatósági eljárás egyidejű felfüggesztése mellett, továbbá az elsőfokú határozatot változtassa meg, vagy semmisítse meg és kötelezze az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására. A fellebbezés folytán eljár alperes a 2016. november 11. napján kelt PB/1008/05902/5/2016. számú határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta.
- [3] A felperes kizárólagos tulajdonát képező ... helyrajzi számú, természetben ugyancsak B., Ú. u. 45. szám alatt található ingatlan után is adóköteles. E helyrajzi számon található építmények vonatkozásában az elsőfokú hatóság a 2016. április 18. napján kelt határozatában 96 016 forint összegű adófizetési kötelezettséget állapított meg, mely ellen a felperes a fentivel azonos tartalmú ténybeli és indokolású fellebbezést terjesztett elő. A fellebbezés folytán eljár alperes a 2016. augusztus 29. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta.
- [4] A felperes mindkét alperesi határozat ellen keresetet nyújtott be, melyekben – a szoros jogi és tartalmi összefüggés okán az ügyek egyesítése mellett – kérte a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban:

- Pp.) 155/C. §-a alapján a Kúriának az Ör. felülvizsgálatára vonatkozó nemperes eljárása kezdeményezését, valamint jogszabálysértésre hivatkozva az alperesi határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését.
- [5] A felperes álláspontja szerint az Ör. magasabb szintű jogszabályba, a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 11. § (1), (3) bekezdésébe, 15. § a) pontjába, illetve Magyarország Alaptörvénye 32. cikk (1) bekezdés h) pontjába ütközik.
- [6] Véleménye szerint a Htv. nem ad felhatalmazást az adó alapjának az Ör.-ben szabályozott módon történő meghatározására. Keresetében utalt arra is, hogy az Ör. 2016. január 1. előtt hatályos normaszövegéből világosan következett, hogy az építményeket külön-külön kell figyelembe venni a hasznos alapterület szempontjából és nem helyrajzi számonként összevontan. A felperes álláspontja szerint az Ör. által meghatározott sávosan progresszív adómérték következtében diszkriminatív adóztatás valósul meg azért, hogy az építmények alapterületi összevonása folytán kapott összes hasznos alapterület (a sávhatárok átlépése miatt) magasabb fokozatban adózik, így arra az építményre is magasabb négyzetméterenkénti adóteher jut, mely, összevonás nélkül alacsonyabb sávban adózna. Így az az adóalany ugyanis, melynek ingatlanai külön-külön helyrajzi számon találhatók, alacsonyabb adómértékkel számolhat, mint az egy helyrajzi számon több ingatlannal rendelkező adóalany.
- [7] A felperes hivatkozott az adótárgyak önkormányzati rendeletben történő meghatározáshoz kapcsolódó bírói gyakorlatra is. Így utal egyrészt a Kúria Önkormányzati Tanács Köf.5066/2013/4. számú határozatára, amelyben ugyan telekadó kérdésében döntött a Kúria, ettől eltekintve azonban a tényállás a perbeli eljárás tényállásával azonos. A felperes hivatkozott az e döntés alapjául szolgáló 99/2011. (XI. 17.) AB határozatra is. A Kúria jelzett határozata alapján „... az adókötelezettséget – azonos adóalany esetében is – ingatlanonként, adótárgyanként kell megállapítani. Törvénysértő tehát az olyan szabályozás, amely az adóalany több telke esetében – és figyelemmel a tételes adómérték nem-alapú megállapítására – az adótárgyak összevont alapterülete alapján rendeli megállapítani a fizetendő adó összegét.”

Az indítvány és az érintett önkormányzat állásfoglalása

- [8] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: bíróság) a 2018. március 8. napján kelt 29.K.30.431/2017/11. számú végzésével elrendelte a perek egyesítését, majd a 2018. szeptember 5. napján kelt 37.K.34.292/2016. számú perben hozott végzésében a Pp. 155/C. § (1) és (3) bekezdése alapján indítványozta a Kúria Önkormányzati Tanácsánál az Ör. 3. § (2) bekezdése pontjának törvényességi vizsgálatára irányuló nemperes eljárást. Egyidejűleg az előtte folyó per tárgyalását a nemperes eljárás befejezéséig felfüggesztette.
- [9] A bíróság elfogadva a felperesi érvelést arra a következtetésre jutott, hogy az Ör. 3. § (2) bekezdésének 2018. január 1-től hatályon kívül helyezett, de a perben alkalmazandó normaszövege, ellentétes a Htv. 11. § (1) és (3) bekezdésével, 15. § a) pontjával, valamint az 52. § 5., 6. és 9. pontjával, tekintettel arra, hogy az építményadó tárgyát a törvényi felhatalmazás kereteit túllépve, azzal ellentétesen határozta meg. A bíróság álláspontja szerint a Htv. vonatkozó rendelkezései egyértelműek és kőgensek a tekintetben, hogy az építményadó tárgyaként az építményt, az adó alapjaként pedig – az önkormányzat ilyen értelmű döntése esetén – az építmény hasznos alapterületét határozzák meg. Ebből következően az önkormányzat nem határozhatja meg az építményadó tárgyát a Htv.-ben foglaltaktól eltérően, és az adó mértékét is kizárólag a Htv.-ben meghatározott adótárgyakra vonatkozóan szabályozhatja. Ellentétes tehát a Htv.-ben foglaltakkal az Ör. által előírt alapterület-összeszámítás, ennek következtében pedig az önkormányzat a sávosan differenciált adómérték folytán az építményadó alanyait súlyosabb kötelezettségekkel sújtja, mintha a Htv.-ben foglalt előírásoknak megfelelő szabályozást alkotott volna.
- [10] A bíróság rámutatott, hogy az Ör. szabályozása ellentétes a Htv. „épület, épületrész”, illetve „hasznos alapterület” fogalmának meghatározására vonatkozóan is, mivel e fogalmak nem értelmezhetők „több épületként”, „több épületrészként”, illetve a hasznos alapterület összeszámításaként.
- [11] A bíróság jogi álláspontja szerint az Ör. hivatkozott rendelkezése a fentiek szerint az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés a) és h) pontjával, valamint (2) és (3) bekezdésével is ellentétes.
- [12] Az önkormányzat védiratában az indítvány elutasítását és a jogszabályba ütközés megállapításának mellőzését kérte.
- [13] Az önkormányzat a Htv. 52. § 9. pontjának alkalmazására hivatkozva kifejtette, hogy a Htv. nem tartalmaz külön definíciót a „teljes” szó értelmezésére vonatkozóan, így ebben az esetben a magyar nyelv szabályai az irányadóak. Ezzel összefüggésben vizsgálta – MTA Értelmező Kézisótárára hivatkozva – a „teljes” és az „összesített” szavak jelentését, és arra a megállapításra jutott, hogy mivel a két kifejezés tartalma azonos, illetve hasonló fogalmakat takar, tartalmi sérülés nélkül egymással helyettesíthetők. Álláspontja szerint ebből következően az Ör. 3. § (2) bekezdése nem sérti a Htv. – az indítványozó bíróság által citált – rendelkezéseit.

A Kúria Önkormányzati Tanácsa döntésének indokolása

- [14] Az indítvány megalapozott.
- [15] A bíróság az egyedi ügyben alkalmazandó Ör. a vizsgált adóévben hatályos 3. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezésének törvényességi vizsgálatát kérte. A bírói indítvány szerint az Ör. ellentétes a Htv. 11. § (1) és (3) bekezdésével, 15. § a) pontjával, valamint az 52. § 5., 6. és 9. pontjával, és az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés a) és h) pontjával, valamint (2) és (3) bekezdésével is.
- [16] Az Ör. vitatott, a perben alkalmazandó időállapotú normaszövegének 3. § (2) bekezdése értelmében: „Az építményadó mértékének kiszámításánál adótárgyanként az egy helyrajzi számon lévő lakás, illetve az egy helyrajzi számon lévő nem lakás céljára szolgáló épület, épületrész összesített adóköteles hasznos alapterületét kell az adó alapjának tekinteni.”
Az Ör. alapján tehát az egy helyrajzi számon található, egymáshoz nem kapcsolódó épületek hasznos alapterületét az építményadó szempontjából összevontan kell bevallani, mivel az adófizetési kötelezettség mértékét az összevont hasznos alapterület határozza meg.
- [17] A Htv. 11. § (1) bekezdése alapján adóköteles az önkormányzat illetékességi területén lévő építmények közül a lakás és a nem lakás céljára szolgáló épület, épületrész (a továbbiakban együtt: építmény). Az adókötelezettség konkrét építményre (lakás vagy nem lakás céljára szolgáló épületre, épületrészre) vonatkozik, az adótárgyak tehát az egyes épületek. A Htv. 2. §-a szerint az önkormányzat adómegállapítási joga a törvényben meghatározott adóalanyokra és adótárgyakra terjed ki. A Kúria Önkormányzati Tanácsának Köf.5066/2013/4. számú határozata kimondta, hogy „a Helyi adó tv. nem ad mozgásteret, döntési alternatívát az önkormányzatok számára az adóalanyok és az adótárgyak tekintetében. A Helyi adó tv. 2. §-a kógens szabály, amelyből az következik, hogy az adó alanya és az adó tárgya az önkormányzati rendeletben a törvényi szabályokhoz igazodhat csupán. Az önkormányzat nem érvényesítheti adópolitikáját oly módon, hogy a Helyi adó tv.-ben meghatározott adótárgyak között „válogat”. (Hasonló álláspontot fogalmazott meg a Kúria Köf.5051/2013/4. számú határozatában is.) Ugyanezt mondta ki az Alkotmánybíróság 57/1996. (XII. 22.) AB határozata a következők szerint: „az adó tárgya tekintetében nincs lehetőség a Htv.-től való eltérésre.”
- [18] A Kúria jogi álláspontját Alkotmánybíróság gyakorlata is alátámasztja. A 99/2011. (XI. 17.) AB határozat szerint, amely – ugyan telekadóval összefüggésben született, de – adótárgyakra vonatkozó megállapítása a jelen ügyben is alkalmazandó. Az AB határozat szerint „a telekadó csak a törvény szerinti adótárgyat terhelheti, az önkormányzat azt nem határozhatja meg a törvényben foglaltaktól eltérő módon, és az adó mértékét is a Htv. szerinti adótárgyak vonatkozásában kell szabályoznia.” Azaz az adókötelezettséget – azonos adóalany esetében is – adótárgyanként kell megállapítani. Törvénysértő tehát az olyan szabályozás, amely az adóalany több telke esetében – és figyelemmel a tételes adómérték nem-alapú megállapítására – az adótárgyak összevont alapterülete alapján rendeli megállapítani a fizetendő adó összegét (Köf.5066/2013/4.).
- [19] A Kúria Önkormányzati Tanácsa rámutatott, hogy a Htv. 52. § 9. pont utolsó mondata 2011. január 1. és 2011. november 29. között hatályban volt normaszövege a következők szerint rendelkezett: „Az egy helyrajzi számon lévő, több azonos fajtájú épület, épületrész esetén ezek összesített hasznos alapterületét kell hasznos alapterület alatt érteni.” Ezt a rendelkezést azonban a Htv.-t módosító 2011. évi CLVI. törvény 180. §-a 2011. november 30-tól hatályon kívül helyezte. A módosítás éppen azt a jogalkotói szándékot juttatta kifejezésre, hogy nem lehet az egy helyrajzi számon lévő épületek hasznos alapterületét összegezni az adómegállapításánál. (A 2011. január 1. és 2011. november 30. között hatályos normaszöveggel összefüggésben állapította meg az AB a hivatkozott AB határozatban, hogy az „... az egy helyrajzi számon lévő, több azonos fajtájú épület, épületrész esetén ezek összesített hasznos alapterületét kell hasznos alapterület alatt érteni. Ugyanakkor az adókötelezettséget ebben az esetben is adótárgyanként külön-külön kell megállapítani, és az adót is így kell kivetni.”)
- [20] A Kúria Önkormányzati Tanácsa utalt arra is, hogy egyrészt az Ör. korábbi időállapotú normaszövegéből egyértelműen következett, hogy az építményeket külön-külön kell figyelembe venni a hasznos alapterület szempontjából és nem helyrajzi számonként összevontan, másrészt ugyanez következik az Ör. 2018. január 1-től hatályos szövegéből.
- [21] A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapította továbbá, hogy az épületek alapterület-összeszámítása következtében az Ör.-ben megállapított sávosan differenciált adómérték okán diszkriminatív adóztatás valósul meg, ugyanis az az adóalany, melynek ingatlanai külön-külön helyrajzi számon találhatóak, alacsonyabb adómértékkel számolhat, mint az egy helyrajzi számon több ingatlannal rendelkező adóalany.

- [22] A védiratban foglaltakkal kapcsolatban a Kúria Önkormányzati Tanácsa kifejtette, hogy a fentiek szerint építményadó esetén az adó tárgya az építmény, a Htv. 11. § (3) bekezdése szerint adókötelezettség az építmény valamennyi helyiségére kiterjed, annak rendeltetésétől, illetőleg hasznosításától függetlenül. Az adó alapja a Htv. 15. § a) pontja alapján – az önkormányzat döntésétől függően – „az építmény m²-ben számított hasznos alapterülete...”. A hasznos alapterület tehát az adó alapjaként jelenik meg. A hasznos alapterületre vonatkozó fogalom meghatározást a Htv. 52. § 9. pontja tartalmazza, mely szerint: „hasznos alapterület: a teljes alapterületnek olyan része, ahol a belmagasság – a padló szint (járófelület) és az afelett levő épületszerkezet (födém, tetőszerkezet) vagy álmennyezet közti távolság – legalább 1,90 m. A teljes alapterületbe a lakáshoz, üdülőhöz tartozó kiegészítő helyiségek, melléképületek. Az adó mértékét a Htv.-ből levezethető fenti szabályok szerint külön-külön adótárgyaként, azaz a különböző helyiségekből álló építményenként kell meghatározni. A Htv. 15. § a) pont második mondata az egyes adótárgyak vonatkozásában, azaz külön-külön építményenként teszi lehetővé a hasznos alapterület mint adóalap összevonását. Nem az adótárgyak összevonásáról, hanem az egyes adótárgyak vonatkozásában az adóalap (hasznos alapterület négyzetméterének) összegzéséről van tehát szó. Így nincs relevanciája a védiratban hivatkozott „teljes”, illetve „összesített” fogalmak jelentéstartalma vizsgálatának. A jelzett kifejezés („összesített”) ugyanis az adó alapjára, nem pedig annak tárgyára vonatkozik.
- [23] A Kúria a Köf.5066/2013/4. számú határozatában kimondta, hogy „az önkormányzat adórendelet megalkotásakor nem léphet túl a törvényi felhatalmazás keretein sem az anyagi jogi, sem pedig az adóketítéshez – adóbeszedéshez kötődő eljárási tárgykörök szabályozásakor.” A Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapította, hogy a jelen ügyben az önkormányzat a törvényi felhatalmazáson túlterjeszkedett, amikor a fizetendő adó összegét az egyes adótárgyak összevont alapterülete alapján rendelte megállapítani.
- [24] Mindezekre tekintettel a Kúria Önkormányzati Tanácsa megállapította, hogy az Ör. 3. § (2) bekezdése a fentiek szerint ellentétes volt a Htv. indítványban megjelölt rendelkezésével. Mivel a törvényellenesség megállapítására bírói indítványra került sor, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 147. § (1) bekezdése alapján a jelen határozat rendelkező részében foglaltak szerinti általános alkalmazási tilalom a törvény erejénél fogva beáll.

A döntés elvi tartalma

- [25] Építményadó esetén a fizetendő adó összegét – azonos adóalany esetében is – adótárgyaként (építményeként) kell megállapítani.

Záró rész

- [26] A Kúria az indítványt a Kp. 141. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.
- [27] A Kúria a törvényellenesség jogkövetkezményeit a Kp. 146. § (1) bekezdés b) pontja alapján állapította meg.
- [28] A Magyar Közlönyben történő közzététel a Kp. 146. § (2) bekezdésén, a helyben történő közzététel a Kp. 142. § (3) bekezdésén alapul.
- [29] A megsemmisített rendelkezésnek a folyamatban lévő ügyben és általános alkalmazási tilalmát a Kp. 147. § (1) bekezdése mondja ki.
- [30] Jelen eljárásban a Kp. 141. § (4) bekezdése alapján az önkormányzati rendelet törvényellenességének vizsgálatára irányuló eljárásban a feleket teljes költségmentesség illeti meg, és saját költségeiket maguk viselik.
- [31] A határozat elleni jogorvoslatot a Kp. 116. § d) pontja és a 146. § (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2018. november. 12.

Dr. Balogh Zsolt s. k., a tanács elnöke, Dr. Patyi András s. k., előadó bíró, Dr. Dobó Viola s. k., bíró

A Kúria közleménye a Nemzeti Választási Bizottság határozatának helybenhagyásáról

A népszavazás kezdeményezéséről, az európai polgári kezdeményezésről, valamint a népszavazási eljárásról szóló 2013. évi CCXXXVIII. törvény 30. § (4) bekezdése alapján a Kúria az alábbi közleményt teszi közzé:

A Kúria a 2018. december 4-én kelt Knk.IV.38.030/2018. számú végzésében a Nemzeti Választási Bizottság országos népszavazási kezdeményezésre irányuló kérdés hitelesítését megtagadó, 1025/2018. számú határozata ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmet elutasította, a határozatot helybenhagyta.

A határozat megtekinthető a Kúria hivatalos honlapján, a www.kuria-birosag.hu oldalon.

Budapest, 2018. december 4.

Dr. Balogh Zsolt s. k.,
a tanács elnöke

IX. Határozatok Tára

A köztársasági elnök 514/2018. (XII. 12.) KE határozata kitüntetés adományozásáról

Az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés f) pontja, illetve a Magyarország címerének és zászlajának használatáról, valamint állami kitüntetéseiről szóló 2011. évi CCII. törvény 18. § (1) bekezdése alapján – a miniszterelnök előterjesztésére –

a magyar közigazgatás számos területén kiemelkedő színvonalon végzett munkája, több évtizedes pályája elismeréseként

dr. Gálszécsy András volt tárca nélküli miniszter, volt miniszterelnöki tanácsadó részére a

MAGYAR ÉRDEMREND
középkeresztje
polgári tagozata;

a magyar vegyészmérnökképzés fejlesztéséhez a Budapesti Műszaki Egyetemen tanuló hallgatók pályájának anyagi és szakmai támogatásával hozzájáruló tevékenysége elismeréseként

Diane Villax, a Hovione vállalat alapító elnöke, a Villax Iván ösztöndíj alapítója részére a

MAGYAR ÉRDEMREND
tisztikeresztje
polgári tagozata;

az 1944-ben Lettországba deportált magyar zsidó nők történetének kutatása és az áldozatok emlékének méltó megőrzése érdekében végzett tevékenysége elismeréseként

Marģers Vestermanis holokauszt túlélő, történész, a Lett Tudományos Akadémia tiszteletbeli doktora, a „Zsidók Lettországbán” Múzeum alapítója és volt igazgatója részére a

MAGYAR ÉRDEMREND
lovagkeresztje
polgári tagozata

kitüntetést adományozom.

Budapest, 2018. november 30.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2018. december 4.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

KEH ügyszám: KEH/05299-2/2018.

**A miniszterelnök 147/2018. (XII. 12.) ME határozata
helyettes államtitkár felmentéséről és helyettes államtitkár kinevezéséről**

A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény 221. § (2) bekezdés c) pontja és 220. § (2) bekezdése alapján – az innovációért és technológiáért felelős miniszter javaslatára –

dr. Hársvölgyi Katalint, az Innovációs és Technológiai Minisztérium helyettes államtitkárát e tisztségéből

– 2018. december 14-ei hatállyal –

felmentem, egyidejűleg

Móré Tamás Miklóst az Innovációs és Technológiai Minisztérium helyettes államtitkárává

– 2018. december 15-ei hatállyal –

kinevezem.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Magyar Közlönyt az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarokozlony.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhú másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Köves Béla ügyvezető.